

Tak for årene som formand

Af Leif Geertsen

Ved generalforsamlingen i maj af- lagde jeg min sidste beretning som formand for Støtteforeningen. Det har været nogle gode år, som jeg er meget taknemmelig for.

Under generalforsamlingen kom jeg i beretningen ind på udviklingen i hele hospice sagen. Der er nu 17 hospicer i Danmark med 208 pladser. Især i de sidste år er det gået hurtigt med åbningen af nye hospicer. Sidste år blev der således taget 26 nye hospicepladser i brug. Og i dag er der flere pladser på vej med en udbygning af Hospice i Hellerup med 12 pladser og med etablering af 12 pladser på et nyt hospice i Svendborg.

Endvidere arbejdes der med planer om nye hospicer ved Mariager Fjord, i Kjellerup og i Skanderborg...og måske flere endnu.

I forbindelse med Finansloven blev der afsat midler til 42 nye hospicepladser, og derved vil det samlede antal pladser komme op på over 250. Mildere vinde og nye udfordringer
Der blæser i dag langt mildere vinde omkring hospiceideen – end da de

første hospicer blev bygget. Folketingsinteresserer sig for sagen og i befolkningen kan man tydelig mærke en varm interesse .

Og selv om vores hospice i Esbjerg har befolkningens tillid og store opbakning – det hører vi ofte – så er der fortsat brug for at vi støtter og hæger om det.

For det første er vi på vej ind i spare- tider, og det vil være for optimistisk at tro, at dette forhold ikke kommer til at berøre landets hospicer. I den situa- tion kan der blive ekstra brug for vores bidrag til Hospice Sydvestjylland.

For det andet er der et stigende pres på hospicerne med mange flere henvendelser end kapaciteten mulig- gør. Det må få os til at tænke på nye muligheder for at hjælpe de patienter, som trænger til lindrende omsorg. Aflastningstjenesten og de Frivillige er oplagt at nævne her.

For det tredje kan der i fremtiden blive tale om at etablere Dag-Hospicer. Det har man i andre lande. Det er steder, hvor de uheldeligt syge, som ligger hjemme, kan komme en eller flere gange om ugen for at få ordnet medi- cin, massage eller for at tilgodese et socialt samvær. Til aflastning af såvel patienter som de pårørende.

Årets bidrag

Vi har i årets løb været i stand til at støtte vores Hospice i det omfang, som er ønsket fra ledelse og med- arbejdere. Vi yder tillige et betydeligt

bidrag til driften af Aflastningstjene- sten. Der er grund til at udtrykke stor taknemmelighed over for vores medlemmer og donatorer. Uden den støtte var vores arbejde i foreningen ikke muligt. Vi ved, at det kommer pa- tienterne, de ansatte og de pårørende til gode. Derfor en stor tak!

Dermed var jeg kommet til det sidste punkt i beretningen, nemlig at sige tak til alle samarbejdsparter, som vi har nydt godt af. Det gælder især ledelsen, de ansatte og bestyrelsen for Hospice. Til allersidst vil jeg sige tak til alle vores medlemmer for interesse og lydhørhed – og for de år, jeg har haft den glæde at være formand for Støt- teforeningen.

Efterårsmøde

Støtteforeningen for Hospice Sydvest- jylland afholder Efterårsmøde mandag den 14. november 2011 kl. 19.00 på KFUM/KFUK i Kirkegade 70, Esbjerg. Næstformanden i Etisk Råd, tidligere sundhedsminister Ester Larsen taler om sit arbejde i Etisk Råd.

Efter indlægget er der kaffe /te og brød.

Herefter mulighed for at stille spørgs- mål til Ester Larsen.

Fri adgang og alle er velkomne.

Det danske sundhedsvæsen

Af Preben Rudiengaard

Det danske sundhedsvæsen bæres af 3 søjler som bør være ligeværdige:

Behandling – pleje og omsorg

Behandlingen af patienterne lige fra diagnostik og til medicinsk/kirurgiske indsats har været og er stadig i en rivende udvikling. Vi kan meget mere end for blot få år siden. Patienterne forventer det af os og der afsættes flere og flere ressourcer for at indfri dette.

Plejen har også ændret sig meget gennem tiderne og den medicotekniske udvikling understøtter dette, således at den fysiske pleje også har undergået en positiv udvikling gennem de sidste år.

Omsorg er også en del af sundhedsvæsenets funktion, men i modsætning til de mere målbare discipliner: behandling og pleje er begrebet omsorg mere bredt. Det skal vi om nogen huske på, fordi sundhedsvæsenet jo har med mennesker at gøre. Mennesker som nok anatomisk er ret ens, men også er meget forskellige på andre områder.

Hvis vi f.eks. får en sygdom som bevirker, at vi er uafvendeligt døende, så er det, som i livets andre forhold, vi reagerer forskelligt. Både patienten, også dennes pårørende og for den sags skyld også de professionelle. Jeg har oplevet ældre mennesker

som, vidste de, skulle dø. De ville ikke på sygehus, for de ville ikke dø på et badeværelse eller i et skyllerum. Så hellere dø ensom i eget hjem. Det var de myter, de udsagn, man kan høre. Frygten for at dø med svære smerter, ensom og forladt med støtte af hjemmepleje er også en angst vi hører mennesker fortælle om.

Derfor er det også vigtigt, at vi forholder os til, at vi alle en dag skal dø. En tanke mange kan have svært ved at bearbejde. Når vi så alligevel bearbejder tanken, kan man forliges med, at når vi skal herfra, så skal det også ske på en værdig måde.

For år tilbage begyndte vi at etablere hospices i Danmark. Hospices hvor omsorg, behandling og pleje er i højsædet, hvor den helhedsorienterede tværfaglige og tværsektorielle indsats med patienten i centrum gennemsyrrer hele forløbet.

Vore hospices har bredt sig som ringe i vandet over hele landet og flere kommuner kommer til i de kommende år.

Hvor er det dejligt at opleve, at vi nu får menneskets værdighed i højsædet også i den sidste svære tid i et alvorligt sygdomsforløb.

I vores Hospice Sydvestjylland i Esbjerg oplever vi alle de aspekter, som skal til for at skabe rammerne for et godt hospice. Vi har et fantastisk personale, vi har en høj kvalitet i den palliative behandling og pleje, og så har vi en omsorg, som er uden lige.

Preben Rudiengaard, den nye formand for Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland.

Hospice Sydvestjylland skal stadig udvikles fagligt og kvalitetsmæssigt, det skal være et sted, hvor man trykt kan komme som borger eller som pårørende til den indlagte.

Men intet giver sig selv. Vi der interesserer os for mennesker, integritet og værdighed skal stadig hjælpe til med at udvikle vort hospice.

Vi skal støtte ved at være konstruktive, nytænkende og fortælle om alt det gode der sker, og så skal vi heller ikke være bange for at banke på den politiske dør for at skabe endnu bedre forhold for vort hospice, "patienter" og dets personale.

Der skal støtteforeningen gå foran og bakke op og medvirke til fortsat udvikling. Det er mit motto som den nye formand.

Pedel på hospice

Samtale med manden i kælderen

Af Frede Dalum

Navn: Bjarne Jakobsen, pedel på Hospice Sydvestjylland på halvtid.

Stand: Gift med Christa, 2 drenge.

Alder: 63, ung og erfaren.

Uddannelse: Maler, førhen virksomhed, autolakeri.

Enhver, der kommer på Hospice Sydvestjylland og kigger på tavlen med ansatte, vil snart bemærke, at her er et hus, hvor der er mange kvinder, og navnene på kontorerne vil straks bekræfte det.

Hospice er et sted, hvor omsorg og nærhed er et hovedstykke, og vi mænd ved godt, at det altid været kvindernes stærke side, mens mændene tog sig af det praktiske. Således også her.

Hvad laver du her, spørger jeg Bjarne, og får svaret: Hvad laver jeg ikke her? Men han fortsætter: Jeg sørger for ilt, så der altid er ilt til brug i huset, og lageret aldrig kører tørt. Jeg grunder lige lidt over svaret. Vi trækker vejret som det mest selvfølgelige, men her i huset er det mest selvfølgelige, det at ånde, dyrebart, fordi alt er svært, når livet ebber ud. Derfor omsorgen og nærheden, alt det palliative arbejde. Alle arbejder med.

Da jeg ankom gennem svingdøren, blev Bjarne – på vej ud af døren – fanget af en af damerne, der med ord, øjne og kropssprog så mindelig bad om, han liige ville tage brev med til sygehuset, når han nu alligevel skulle over på de kanter. En selvfølgelighed for en altnuligmand, der sørger for ilt, for terrassen, for vand til de smukke plantekrucker, små reparationer, malerarbejde, en stærk mand med godt humør og en vits eller to på lager.

For pedellen gælder det, at også gulvene er inde under hans regi. Alle går på dem, og det giver slid, der skal

udbedres, først slibes og siden lakeres gulvene. (En og anden kan sikkert huske synet, når vore mødre ferniserede gulve.) Det ser anderledes ud nu om dage, men den slags tager alligevel tid og koster kræfter. Bjarne er altid på plads om formiddagen, hvor han efterser og klarer ventilation og filtre, strammer remme og ordner det, som alle i deres arbejde er afhængige af, fungerer. Bjarne holder brandtest hver uge, sænker vandtryk og afprøver, om alt går, som det skal.

Billeder skal hænges op og bliver taget ned, vægge udbedres, senge justeres på stuen, så god forbindelse til beboerne er en hertesag og til de ansatte en nødvendighed. Også her

er erfaring, empati og omsorg en hertesag. Bjarne siger selv, at han også bliver hørt, passet på og holdt varm i samarbejdet på den gode arbejdsplads, som Hospice Sydvestjylland er. Hans tværfaglighed giver respekt og overskud både i huset, men også til Bjarnes anden halve tid som medarbejdende del af familieforetagenet i Blåvand minigolf. Derfra hans smukke brune glød.

For alle, der arbejder på hospice, fra kælder til kvist gælder det om at tage glæde og lys med på arbejde, for der er brug for det alt sammen. Bjarne kommer glad til og går glad fra sit arbejde og håber, det varer i mange år.

Åndelig omsorg

Åndelig omsorg - en dimension i lindrende behandling

Af Ulla K. Jessen, hospicechef

I hospiceregi arbejder vi ud fra hospicefilosofien. I denne lyder det, at vi i den palliative indsats (lindring af generende symptomer i forbindelse med uhelbredelig sygdom) vægter at lindre symptomer af fysisk, psykisk, social og åndelig karakter ligeligt. Derfor har vi på hospicerne ansat sundhedspersoner mfl. der har forskellig uddannelse, for at de hver især kan tilbyde den syge deres hjælp og støtte. Ud over læger og sygeplejersker har vi på hospice også fysioterapeut, ernæringskyndige køkkenansatte, psykolog, socialrådgiver, musikterapeut og præst. I det daglige arbejder alle faggrupper sammen, understøtter hinandens indsats, underviser hinanden og afholder tværfaglige konferencer for dermed at kunne komme den syges fysiske, psykiske, sociale og åndelige symptomer og behov, i møde. På den måde er det muligt for det enkelte personalemedlem, at til egne sig viden og erfaring på områder han/hun ikke egentlig er uddannet til, for derigennem at kunne gøre sit virke overfor den syge og dennes familie mere favnende og bredt.

Åndelige omsorg og sjælesorg

På Hospice er både åndelig omsorg og sjælesorg et tilbud den syge og familien kan tage imod. Her bliver det for os, som professionelle, mødet med det andet menneske der er det vigtige. Indsatsen kræver, at personalet kan være nærværende og interessere sig for det andet menneske. Vi arbejder i hverdagen på, at lære den syge at kende og at samarbejde for at få øje på lidelsens dimensioner, de fysiske, psykiske, sociale og åndelige. Vi er glade for og stolte af, at vores indsats er af tværfaglig karakter og at hospice fagligt set kan rumme, hjælpe og tage hensyn til den syge på som et helt menneske.

Begrebet åndelig omsorg deler vi op i den del, der er af mere psykologisk/ terapeutisk karakter og i det der kaldes sjælesorg. Åndelig omsorg drejer sig om "at møde sig selv", at have samtaler med et medmenneske om de tanker man har om sig selv, sine relationer, sit liv og evt. sin forestående død. Disse støttende samtaler kan gives af alle faggrupper og foregår via de daglige samtaler eller via mere planlagte samtaler.

Sjælesorg er derimod et selvstændigt fag og præstens område. Sjælesorg er forskellig fra psykologien, da sjæ-

lesorgen sørger for den ånd, som Gud indblæste i os ved skabelsen. Sjælesorg er et gammelt ord for den samtale præsten har med et medmenneske, det har ikke noget med sorg at gøre, men betyder "at sørge for sjælen. Sjælesorgen leverer ingen færdige meninger eller løsninger. Sjælesorgen vil først og fremmest vejlede mennesker i troen og dele tro, håb og kærlighed med enhver, der måtte ønske det. (Bente Chemnitz "Det sker kun for naboen" 1999).

Præsten på Hospice Sydvestjylland

Som en naturlig del af det medmenneskelige aspekt, er vi også meget opmærksomme på, at støtte indlagte syge med anden trosretning end den kristne, hvor vi kan tilkalde præstelige fra det aktuelle trossamfund.

På Hospice Sydvestjylland er præsten til stede 2 hele dage i ugen samt ved behov. Da hospicepræst Miriam Florez Ellendersen lige nu har orlov, er det Erling Kristensen, der vikarierer. Erling Kristensen startede på Hospice 1. juli og er gået ind i arbejdet på en meget åben og engageret måde og jeg vil gerne takke ham for den indsats han gør. Erling er Miriams vikar frem til næste sommer.

